

Городищенська ЗОШ І – ІІ ступенів

СВЯТО:
"Українські вечорниці"

*Проведені
у 4 класі
вчителем Руденко І.А.*

Звучить тиха українська народна мелодія. Дівчатка вишивають рушники. **Пісня «Вербовая дощечка»**

Вчитель: - Сьогодні ми з вами в українському селі позаминулого століття тихого березневого вечора. В повітрі ще пахне зимовим льодком і морозом, але вже відчувається подих ранньої весни.

В цей вечір дівчата показують свої здібності. Але не всяк може потрапити на ці вечорниці, якщо не вмієш співати і танцювати, не розповіси щось дотепне – тебе засміють і виженуть.

А поки ми згадували вечорницькі звичаї, хлопці і дівчата вже на підході до нашої хати.

Господар: (заходить до хати, кладе дрова)

- Темно, хоч око виколи. Вже час і вечорниці починати, а нікого нема.

Господиня: (замітає) - Господи, що то я любила оті вечорниці! Було, візьмеш у матері шматок сала, ковбаси, чи паляницю, і на вечорниці, аж тини тріщали...

(Чути за дверима голоси...)

Заходять дівчата 4 класу.

Дівч.1 - Добрий вечір, хазяєчко! А чи можна до вас завітати на вечорниці? Де ж ваші ключі?

Господар: - На горищі, у вівсі, щоб ви заміж повиходили усі!

Дівч.2 - - Спасибі! З весною будьте здорові!

Господиня: - Дівчатонька, спасибі,

Будьте і ви здорові.

Поспішайте, дівчатонька,

Все приготувати.

Бо пора вже вечорниці

Всім нам починати.

Ось наліпим вареничків

Біленьких, смачненьких.

І запросим до нас в гості

Хлопців молоденьких.

Щоб вони разом із нами

Дружно працювали

І веселі вечорниці

Піснею стрічали.

Господиня виконує пісню «Зелене жито, зеленее».

Господар: - У ці вечорниці ми будемо вшановувати наших мам за те, що вони наші берегині, люблять нас, за те, що вони – велике начало, з якого проростає добро, щедрість, любов, безкорисливість, дар бути потрібною іншим.

Господиня: - Хотілося б сьогодні усипати ваші дороги трояндами, покласти до ваших ніг найчарівніші квіти землі.

Яна Силенко: Мамо! Немає милішого слова
Ти ж бо життя і творіння основа.
Пензель, перо надихались тобою,
Вічна ти в пісні з болем, любов'ю.

Люда Леп'яв.: - Мамо! Ніжна моя і кохана
Ти для мене, мов пісня дзвінка,
Наче квітка з любові зіткана,
Чиста, світла, прозора така.

Яна Лавська: І ця квітка повік не зів'яне,
Бо люблю я її над усе.
Ти – моя дорога, незрівнянна,
Хай вам Бог щастя й долю несе.

Руслана Рош.: Кожна ваша недоспана нічка
Лиш для мене малої була.
Бачу й досі: запалена свічка,
Чути дотик до мого чола.

Сніжана Кож.: Ви проста і прекрасна людина.
Ви радієте сонцю й весні.
То ж спасибі, що кожної днини
Ви даруєте радість мені.

Даша Квока: Ви нас, рідні, зростили,
Нам життя дарували.
І безмежно любили,
Від біди захищали.
Тож сьогодні ми хочем
Вам „спасибі” сказати.
За недоспані ночі,
На тривоги багаті.

Вероніка: - Дивіться, дівчата, якого гарного пирога я для мам зліпила. Давайте його у піч посадимо, нехай печеться, а ми тим часом поспіваємо.

Валя: - Гори, вогонь, ясно, печись, калач красно.

Господиня кропить: - Вода-студениця, окропи святий хліб і дорогу від печі до столу, щоб ми були дужі й веселі!

Пісня у виконанні Вероніки „Чом я не хазяйка”.

Господиня: - Згадую, як мої бабуся й мама розповідали про свої вечорниці, як вони дружно до роботи бралися і обов'язково співали, бо пісня – то душа народу. Вона з нами і в біді, і в радості.

Пісня у виконанні дівчат „Ой є в лісі калина”

Валя: - А де ж це наші парубки забарилися?

Виходять хлопці під супровід пісні „Розпрягайте, хлопці, коней!”

Коваленко: - Хазяєчко, чи можна до вас?

Господ.: - Чого?

Силенко: - З вашої ласки хату звеселяти.

Господ.: - Заходьте, звеселяйте. Добрим людям моя хата завжди настіж.

Тюпа: - А де ж ваші ключі?

Господар: - На горищі, за засіками, щоб ви скоро стали козаками.

Хлопці заходять. **Ковбаса:** - Добрий вечір, з весною будьте здорові!

Сивенок: - А чи є тут дівчата – танцюристкі?. Ми вам заспівали, а ви нам станцюйте.

Танок дівчат з віночками. 1 – 2 класи.

Господар: - А хто вміє загадки відгадувати?

Загадки.

- **Хто плаче, а сліз нема? (Скрипка);**
- **Що в хаті напхвваті? (Клямка);**
- **Стоїть пані у білому жупані, хто не йде, не неї руки кладе? (Груба).**
- **Скручений, зв'язаний, та не плаче, а по хаті скаче. (Віник);**
- **Не їсть, не п'є, а ходить і б'є. (Годинник);**
- **Два пани оділи одні штани. (Ножиці).**

Господиня: - А чи не спікся наш калач?

Всі: Спікся.

Господиня: - То ж давайте, покуштуємо.
(Всіх пригощає калачем).

Вероніка: - А ще наша піч що спекла?

Господиня: - Та кашу ж!

Господар: - Да на нашу вулицю, на нашу, та несіть пшоно на кашу.

Господиня: - Ой розведу вогник та наварю кашки.

Вероніка: - Що ж у тій кашці?

Господиня: - Ложечка масла.

Вероніка: - Кому ж її їсти?

Хором: - Дівчаткам, дівчаткам.

Господиня: - Ой розведу вогник та наварю кашки.

Ковбаса: - Що ж у тій кашці?

Господиня: - Жаб'яча лапка.

Ковбаса: - Кому ж її їсти?

Дівчата хором: - Хлопчикам! Хлопчикам!

Валя: - Будем кашу варити,

Будем хлопців кормити.

Наша каша солона,

Щоб не було сорому.

Наша каша із проса

Похвалить себе просить.

- А чи каша вже готова?

Всі: Готова.

Гра „Хто швидше з'їсть кашу?“.

Господар: - Ну, а тепер слід згадати про нашу давню традицію, вона досить приємна і смачна.

Місили, місили,

Ліпили, ліпили,

А тоді – хіп та в окріп!

В масло та сметану.

Хто зуміє відгадати,

Того будем частувати.

Про що ця загадка?

Всі: - Вареники.

Кожухівський Вал.: - Ой, чого наші дівоньки красні?

Вони їли пиріжечки в маслі.

А сирочком посипаючи,

Сметанкою поливаючи!

Силенко Яна: - Ой, чого, чого, наші парубочки білі?

На обідець kota з'їли!

А попелом посипаючи,

А дьогтиком поливаючи!

Вероніка: - Ой! Ой! Ой! Торохтіла сорока,

Як діжка з горохом,
Вихвалялася кума,
Як вареники варила,
З сиром пироги пекла!

Пісня „А мій милий вареничків хоче” 1 клас.

Господиня: - Милі гості, просим сісти,
Вареники будем їсти,
Вареники непогані, вареники у сметані!
В кожній хаті на Вкраїні
Вареники варять нині,
Вас чекають у макітрі,
Вареники дуже ситні,
Вареники наші з сиром,
Їжте, просимо вас щиро!

Всі їдять вареники.

Силенко Богдан Співали гостоньки, співали,
У решето пісеньки складали.
А налетіли горобці – решето звалили,
Жартів наробили.

- Послухайте український народний гумор.

Вероніка: Чи я в мужа не жона,
Чи не мастериця,
Покроїла я штани,
Вийшла рукавиця.
А муж мене не набив,
А муж мене похвалив,
А муж мене похвалив,
Що я майстерниця.

Ковбаса Саша Ой ви хлопці, ой дівчата,
Чи не бачили моєї жінки?
Моя жінка знакомита,
Задрипана ззаду свита,
І на ногу налягає,
І на плечах горбик має,
І на носі така булька,
Як за десять гривень булка,
Ззаду свита з реп'яшками,
Ото жінка моя сама!

Пісня „Сіяв мужик просо”.

Господиня: - А ну ж бо, дівчата, давайте перевіримо, чи вправні наші хлопці?

Гра „Вкуси бублика”.

Господиня: - Ой, ви, хлопці та дівчата,
Уже годі вам гуляти!
У нас славні музиченьки будуть грати.
Ой, заграйте, музиченьки, в добрий час,
Нема кращих танцюристів як

у нас!

Танок „Посилала мене мати...”

Садовий Ой, виходьте, дівчата,
Та в цей час на вулицю.
Весну-красну стрічати,
Весну-красну вітати.

Кисіль Артем Треба весну стрічати
Та віночки сплітати.
Та віночки сплітати,
Любих мам привітати.

Шумель Вл. Весна-чарівниця
Неначе цариця.
Наказ свій послала,
Щоб весна вставала.

Пісня „Ой минула вже зима”.

Міщенко Денис Всі квіти весняні,
Веселі, кохані,
З-під листя виходять
Голівки підводять.

Ілляшенко Саша Розбіглись у гаю
Я їх назбираю.
В пучечок докупки
Для мами – голубки.

Кожухівський Вал. Мамо рідна! Квіти ці тобі,
Щоб не гасло сонце у журбі!
Кожну крапельку душі до дна
Щоб ніколи не була сумна.

Тютюнник Макс. Проживай багато літ
В радості та мирі.
Отакі у мене, мамо,
Побажання щирі!

Коваленко Саша Дні у далеч летять і летять
За дитинство наше казкове,
Мало й серця свого вам віддять
І всі квіти в букети зібрати,
Що під небом цвітуть голубим.
Рідна мамо, матусю, мати,
До землі я вклоняюсь тобі!

Тюпа Юра Кажуть, що на світі сонце найясніше,
Та всміхнеться мама, і стає світліше.
Кажуть, що без сонця не розквітнуть квіти,
А хіба без мами є щасливі діти?

Сивенок Альоша Я до неї серцем
Любо пригорнуся,
Хай сіяє сонце,
Як моя матуся.

Квока Максим Дозвольте сьогодні
Усім побажати
Багато хороших
І сонячних літ.
Бабусям і мамам,
Сестричкам в це свято
Шлем наш палкий
І сердечний привіт!

Пісня для мам „Подарунок мамі”.

Господар: - А на прощання хочеться сказати: „Люди добрі, хто зараз у нашій господі! Зичимо всім, хто прийшов на наше свято многії і благії літа”

Господиня: - Зі святом вас, мами, бабусі, жінки і дівчатка!
Нехай ніколи не гасне вогонь ваших сердець на добро і на радість людям!